

Projecte d'investigació

MIREIA SALLARÈS

KAO MALO VODE NA DLANU (UN PROJECTE SOBRE L'AMOR I SÈRBIA) EN COL·LABORACIÓ AMB HELENA BRAUNŠTAJN

Mireia Sallarès (Barcelona, 1973) és artista llicenciada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona, amb estudis cinematogràfics a la New School University de Nova York. Treballa com a realitzadora independent i viu en trànsit entre Barcelona i altres ciutats estrangeres on desenvolupa els seus projectes. La condició d'estrangeria és un registre comú al seu treball, que l'ha portat a fer investigacions sobre la violència, la mort, el sexe, la legalitat i la veritat. De les seves exposicions recents, en destaquem: *Literatura de replà*, dins l'exposició *Còmplices y testigos*, galeria ADN (2014); *Le Camion de Zahia* en *La realidad invocable*, MACBA (2014); *Monuments*, CA Tarragona Centre d'Art (2013); i *Se escapó desnuda*, Espai 13 de la Fundació Miró de Barcelona (2012).

Kao malo vode na dlanu / Com una mica d'aigua al palmell de la mà (Un projecte sobre l'Amor i Sèrbia) és una investigació que s'inscriu en el marc de la *Trilogia de los conceptos basura* (Trilogia dels conceptes deixalla) que Mireia Sallarès va iniciar el 2011 i que pretén interrogar algunes nocions clau (veritat, amor i treball) que, tot i ser essencials a l'ésser humà, actualment sembla que han perdut el seu ús, valor i sentit.

La investigació s'ubica a Sèrbia i voltants, una zona marginada però important en termes d'estratègies geopolítiques. Un projecte que es construeix a partir de la documentació de les vivències i les converses entre Sallarès i la investigadora d'art contemporani, d'origen serbi, Helena Braunštajn, que es va traslladar a Mèxic durant la guerra dels Balcans i torna a Sèrbia per dur a terme, juntament amb Sallarès, aquesta investigació sobre un concepte vulnerable, en un país marcat pel desgast polític i relacional fruit de les últimes guerres dels Balcans, la nostàlgia del seu passat comunista, l'entrada en un capitalisme salvatge i els intents d'integració en una Unió Europea en crisi.

El projecte agafa el títol, *Kao malo vode na dlanu / Com una mica d'aigua al palmell de la mà*, d'una expressió popular que comparteixen les llengües sèrbia, bosniana i croata i que es refereix a la cura (cuidar com una mica d'aigua).

En un principi, el retorn impossible d'una exiliada al seu país desaparegut (Iugoslàvia) i les seves converses amb l'artista, a més de les reflexions col·lectives i les lectures comparades al voltant del concepte de l'amor, són la substància d'aquesta investigació, d'aquest viatge. Cada trobada implica una altra trobada, un altre desplaçament, tant físic com conceptual, en una investigació que és dins "la boira", segons Mirjana Miočinović, la vídua de Danilo Kiš, un important escriptor dissident iugoslau. Un referent aquest que, a través dels seus escrits, ha guiat Sallarès i Braunštajn en la complexitat d'unes terres amb fronteres incertes, lluites territorials constants i una gran diversitat ètnica i lingüística. Aquest projecte, com les vides viscudes, reivindicades tantes vegades per Kiš i recuperades per Sallarès com a patrimoni de la humanitat, també es compon de moments fràgils i precaris.

"Tota obra d'art parla d'amor o de mort. No hi ha cap altre tema." Aquest és el comentari inicial que va fer el director de cinema Želimir Žilnik –cofundador als anys seixanta de l'Onada Negra del cinema dissident iugoslau– en una conversa que va mantenir amb Sallarès i Braunštajn mentre els cuinava a la vora del Danubi.

De la filmografia de Žilnik és especialment rellevant per al projecte *The Old School of Capitalism* (2009), que gira al voltant de les conseqüències de les privatitzacions de les antigues fàbriques socialistes que el Govern serbi duu a terme des de mitjan anys noranta per mitjà d'un procés marcat per impunitats i irregularitats. Algunes lleis clau es van aprovar enmig de la guerra, que per a molts va ser l'oportunitat d'eliminar la propietat col·lectiva socialista. Aquesta situació ha significat la pèrdua de treball i, fins i tot, d'habitatge per a milers de persones.

Aquest fil els ha portat a col·laborar amb l'organització Učitelj Neznanica (Mestre Ignorant), nom manllevat de la coneguda obra de Jacques Rancière. Aquesta associació consisteix en una plataforma d'autoeducació i una biblioteca virtual creades el 2011 que apleguen diversos grups articulats com una alternativa davant el sistema polític-social actual a Sèrbia. Aquesta organització, que treballa des de fa anys donant suport legal a la lluita dels treballadors víctimes de les privatitzacions, va convidar Sallarès i Braunštajn a organitzar un debat al voltant de l'amor i el treball, una de les accions concretes d'aquesta investigació en procés que tindrà continuïtat en dues activitats que es presentaran a Barcelona al començament del gener del 2015. La primera, el dijous 8 de gener, a la Llibreria Calders, on es parlarà de la influència de Danilo Kiš en la comprensió i l'abordatge dels procediments i l'estructuració del projecte. La segona, el dissabte 10 de gener, a La Base del Poble-sec, en la qual es parlarà dels resultats del debat a Belgrad, destacant els aspectes de la investigació que puguin ser rellevants per a un possible diàleg entre diferents formes d'activisme polític.

